

Sen Bu Akşamları Bilmezsın

— sahan-coker · 03 Şubat 2011

Sen bu akşamları bilmezsın
Kırmızı kırmızı öldürür insanı
Yol daha uzak dağ daha yüksek olur
Gözlerin 7.65 lik gibi patlar
İçinde bir şiir vurulur
Tüm arabalar sana korna çalar sanki
Yağmurlar yalnız seni ıslatır
İşte o zaman
Şehrin kasıklarında bir sancı gibisindir
Kaldırımlarda cesedini tanırırsın

Sen bu akşamları bilmezsın
Şarkılar söker dişlerini
Yüreğinde bir meczup oynasır
Hüznünü bayat bir ekmek gibi
Banarsın denize
Yoldan gelip geçene kendini sorarsın
Anlarsın ki muhacirsın artık bu şehirde
Kaybettiğin Kapılarını çalmaya utanır ellerin
Gözlerini bulabilirsen ağlarsın

Sen bu akşamları bilmezsın
Kirli ceketinden başka saklanacak yer kalmaz
Tedavülden kalkmış bir adamı arar telsizler
Anneni özlersin durup dururken
Çekilir füyyesi hayatın sokaklarda
Rotatifler sana hazırlar
en azgın manşeti son baskıda
"Bir adam köpeği ısırdı
Kent Bu gece karantinada"

Sen bu akşamları bilmezsın
Anneleri sofraya çağırınca bütün çocukları
Kanırtır baba yüreğini gölgeler
Herkesi döveceğini sanan delikanlı

Büyümüş ve herkesten sopa yemiştir artık
Nereye kaçsan ayrılıksın
Nereye baksan yok yüzün
Bir senin adın hüzün
Dünyanın orta yerinde çırılçıplak
Hasretten "çat" diye çatlarsın

Sen bu akşamları bilmezsın
Kırmızı kırmızı öldürür insanı